

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

W Rohatynie w ciele wyborczem gmin wiejskich wybrany został posłem na sejm krajowy *Jakób Kulczycki*, radzca szkolny we Lwowie.

Lwów, dnia 5. grudnia 1865.

(Ofiary dobroczynne.)

Do c. k. urzędu powiatowego w *Jaworzniu* wpłynęło na wsparcie pogorzalców *Niemirowa* 6 złr. w. a., i ofiara ta została niezwłocznie odesłana na miejsce przeznaczenia.

Gmina *Jeziersany*, w obwodzie Stanisławowskim, celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy istniejący budynek szkolny utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawić sprzęty szkolne, na opał szkoły dawać 2 sęgi sześcienne drzewa, nareszcie każdoczesnemu nauczycielowi, który oraz ma pełnić służbę diaka, i ponosić koszt utrzymania w szkole ochędóstwa, płacić rocznie 60 złr. w. a.

Dla polepszenia tej dotacyi zobowiązał się dzierzawca propinacyi *Leibisch Kupferberg* na czas swojej terażniejszej dzierzawy płacić rocznie 2 złr. w. a., gr. kat. proboszcz miejscowy ks. *Cyril Cerkwicz* na czas swego terażniejszego plebanstwa oddać nauczycielowi w używanie ogród erekcyonalny przy kościele, i dawać po 2 złr. rocznie na zakupno książek szkolnych.

Gmina *Dźwiniacz*, w obwodzie Czortkowskim, celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy na gruncie gminnym przy kościele położonym wybudować do końca sierpnia 1867 dom na szkołę z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać tenże w dobrym stanie, posprawić sprzęty szkolne, na utrzymanie szkoły w ochędóstwie płacić rocznie 12 złr. w. a., dawać drzewo na opał, nareszcie każdoczesnemu nauczycielowi płacić rocznie 200 złr. w. a.

Dla polepszenia tej dotacyi zobowiązał się dziedzic dóbr *W. Waleryan Podlewski* na czas posiadania *Dźwiniacza* płacić rocznie 30 złr. w. a. i dodawać 2 n. a. sęgi drzewa opałowego.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty ludu wiejskiego podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galicyjskiego Namiestnictwa.

Lwów, 12. listopada 1865.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 6. grudnia.

Rząd austriacki polecił swemu posłowi w Szwajcaryi uwiadomić radę federacyjną, że ratyfikował już zawarty w Paryżu między Austrią i Szwajcaryą specjalny traktat względem komunikacyi telegraficznej obudwu krajów. Rada federacyjna oświadczyła nawzajem gotowość swoją do wymiany ratyfikacyi.

Const. Oest. Ztg. pisze: Donoszono tu telegrafem, że radzca nadworny p. *Hoffmann*, cywilny adlatus namiestnika holsztyńskiego, spodziewany jest w Wiedniu z memoryalem, który ma się odnosić do ogólnego stanu rzeczy w Holszynie. Możemy stanowczo zapewnić, że ani p. *Hoffmann*, ani też żaden memoryał nie jest tu oczekiwany.

Wiadomości o nowem zastąpieniu *Króla Leopolda* doszły stosunkowo późno do publiczności. Już dnia 1go b. m. wzmogły się obawy do najwyższego stopnia i znikły prawie wszelkie nadzieje. Niepokonana biegunka pozbawiła ostatnich sił dostojnego pacyenta, niedopuszczając strawienia najlepszego nawet pokarmu. Początkowe milczenie dziennika urzędowego miał podług gazety kolońskiej sam Król nakazać. Polepszenie na dniu 1go b. m. (Król mógł nawet kilka razy się podpisać) było bardzo krótkie, a podług ostatniego buletynu z 4go b. m. nie zaszła w stanie słabości żadna pomyślniejsza zmiana.

W Sztokholmie rozstrzygnię się dziś ważna sprawa, a wzmocnienie załogi stolicy o 4000 ludzi wyjaśnia groźność sytuacji lepiej, niż cokolwiek innego. Będzie szło o to, by zamiast zastarzałego rządu czterech oddzielnych stanów (szlachty, duchowieństwa, mieszczan i chłopów), które dotąd tworzyły razem reprezentacyę państwa, zaprowadzić podług projektu rządowego nowożytny system dwuizbowy. Mechanizm maszynny parlamentarnej okazał się z biegiem czasu zanadto skomplikowanym i ociężałym, i powszechnie dała się czuć potrzeba stosownej zmiany; ale w tym celu będzie musiał właśnie każdy stan ponieść pewne ofiary, a dotąd nie wynaleziono jeszcze formy, która mogłaby stare pogodzić z nowem. Wszelako pierwsze kroki do kompromisu zostały już poczynione, i może przecież wezmą obrady tak pomyślny obrót, że przynajmniej środki ostrożności rządu okażą się zbytecznymi.

Podług doniesienia w *Patrie* nadeszły teraz urzędowe raporta o wielkiej bitce *Zuawów na wyspie Martinique*. Gubernator wyraził w rozkazie dziennym wojskom zostającym pod jego rozkazami zupełne zadowolenie i uznanie swoje, i jakby po odniesionem nad nieprzyjacielem zwycięstwem ogłosił długą listę oficerów i szeregowców, którzy w dniach 28. i 29. października szczególnie się odznaczyli.

Const. Oest. Ztg. donosi co następuje z *Mexyku* z dnia 2go listopada: Wyprawa tegoroczna rozpoczęła się bardzo pomyślnie dla broni cesarskiej. Bauda guerillów pod dowództwem *Ugalda* została całkiem rozbita przez *Zuawów* konnych pod wodzą kapitana *Rigaulda* pod wsią *Astilleros*, umknął tylko dowódzca bandy z dzieściami ludźmi. Pułkownik *Ramon Mendez* pobił w *Santa Ana Amatlan* 1200 republikanów i wziął 400 do niewoli, między tymi jenerałów *Arteaga* i *Salazara*, tudzież pułkowników *Diaz Paracho*, *Villa Gomez*, *Perez Miliena* i *Villanos* i 5 podpułkowników, którzy już zostali rozstrzelani. W *Alamos* prefekt *Almada* pobił jenerała *Rosales*, który poległ z wielu swoimi oficerami w zaciętej walce. Waleczny rotmistrz *Khevenhuller* z 120 huzarami legii austriackiej odniósł dwa świetne zwycięstwa, pod *Chiotepce* i *Baranca w Ajalpan*; w ostatniej walce miał do czynienia z 600 gueryllami pod dowództwem *Figuroa* i *Armadora*, którzy nie zdołali wytrzymać natarcia 120 huzarów; 200 republikanów poległo, reszta ratowała się ucieczką. Legia straciła 2 oficerów i 20 żołnierzy. Cesarz nie pojedzie do *Yucatan*, lecz chce uporządkować pierwej kwestyę finansową i zarząd sprawiedliwości. Wydano przywilej na budowę kolei żelaznej do *Toluki*, która jest śpichlerzem stolicy, i kolej ta ma być ukończona w ciągu 18 miesięcy. W dzień urodzin Cesarzowej dnia 4go b. m. będzie dane w zamku przedstawienie teatralne pod kierunkiem poety hiszpańskiego *Zorilla*. Nowi ministrowie *Ramirez* (stanu), *Artegas* (wyznań), *Castillo* (spraw zewnętrznych) mają wkrótce wydać ustawy, po których spodziewają się wiele dobrego.

Monarchia Austriacka.

Ósme posiedzenie Sejmu krajowego dnia 5go grudnia.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagał posiedzenie o godzinie kwadrans na 12tą przed południem. — Obecnych posłów było 130. Ze strony rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger*.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia, oznajmił sekretarz p. *Grocholski*, że komisya do ustawy gminnej już się ukonstytuowała. Przewodniczącym tej komisyi obrany Jego Exc. hr. *Gołuchowski*; zastępcami pp. *Laskowski* i hr. *Adam Potocki*; sekretarzami *Zakrzewski* i hr. *Ludwik Wodzicki*. Również wybrana została przez sekye i ukonstytuowała się komisya petycyjna. Członkami jej są pp. *Kozłowski*, *Szemelowski*, *Boczkowski*, *Gniewosz*, *Paszkowski*, *Huppen*, *Zuk-Skarzewski*, ks. *Nehrebecki*, *Zyblikiewicz* i ks. *Ustyanowicz*. Przewodniczącym tej komisyi petycyjnej obrany p. *Boczkowski*, zastępcą *Huppen*, sekretarzem ks. *Nehrebecki*.

P. *Grocholski* odczytał następnie kilkanaście petycyj, które odesłane zostały do komisyi petycyjnej. Między temi podanie gminy *Krosno* o prawo wybierania posta; miasteczko *Brzozów*, *Przeworsk*, *Strzyżów*, *Niebylec*, *Ulanów*, *Sędziszów*, *Głogów*, *Kanczuga*, *Łan-cut* i *Zołynia* petycyonują o zmianę ustawy wyborczej. Na ręce hr. *Gołuchowskiego* wniesiona została petycja stowarzyszenia nauczycieli szkół ludowych w sprawie podniesienia oświaty ludowej i polepszenia bytu nauczycieli szkół ludowych.

Nowo wybrany poseł c. k. radzca szkolny p. *Kulczycki* przydzielony został do sekyi 5.

P. *Zyblikiewicz* przedłożył następujący naglący wniosek: Zważywszy, że fundusz *Skarbkowski* ubogich i sierot w *Drohowsku* nieodpowiednio jest administrowany, — że widowiska teatralne go nadwężają, zważywszy, że miasto *Lwów*, związane kontraktem z s. p. hr. *Skarbkiem*, mogłoby zwolnić fundusz od tych ciężarów — Wysoki Sejm raczy uchwalić: 1. Wejść za pośrednictwem Wydziału krajowego w układy z miastem *Lwowem*, aby zwolnił fundusz od rzeczonych ciężarów przynajmniej na tak długo, aż dopóki niewędzie w życie fundacya. 2. Wezwać administracyę funduszu, aby z przedsiębiorcami teatralnymi niewehodziła w kontrakty dłuższe nad pół roku. 3. Wniosek ten odesłać do komisyi funduszów krajowych z wezwaniem, aby w czterech dniach przedłożyła swoje wnioski Sejmowi. — Wniosek ten dostatecznie poparty zostanie wydrukowany i przedłożony Izbie.

Odczytano następnie wniosek p. *Zdunia* poparty należycie, tycający się zaprowadzenia ksiąg gruntowych tak po wsiach jak i po miastach gdzie jeszcze księgi takowe nie są zaprowadzone. Wniosek ten również zostanie wydrukowany i posłom rozdany.

Posel Kirchmajer z powodu słabości prosi o 14-dniowy urlop, który mu zostaje udzielony.

Przystąpiono potem do porządku dziennego, mianowicie do pierwszego czytania przedłożeń rządowych o konkurencji kościelnej i szkolnej, tudzież o konkurencji dróg. Na wniosek ks. Ruczki przydzielono przedłożenia rządowe dotyczące się konkurencji kościelnej i szkolnej osobnej komisji z 5 członków, po jednemu z każdej sekcji wybrać się mających; zaś przedłożenie rządowe o konkurencji drogowej odesłano do komisji administracyjnej.

Następnie odczytał p. *Pietruski* sprawozdanie wydziału krajowego o konkurencji kościelnej i szkolnej tudzież o zabezpieczeniu budynków kościelnych i szkolnych od ognia.

Odnosne projekta Wydziału krajowego odesłane zostały do tej samej komisji, która ma się zająć rozpoznaniem dotyczących przedłożeń rządowych.

Wniosek p. *Cichorza* co do zmian ustawy wekslowej po pierwszym czytaniu i poparcie przez wnioskodawcę odesłany został do komisji prawniczej, wniosek p. *Kobylarza* co do obowiązkowego zabezpieczenia od ognia budynków włościańskich odesłany do komisji administracyjnej, wniosek p. *Smarzewskiego* o dzielności i łączeniu gruntów przydzielono komisji prawniczej. Wniosek p. *Kmiotowicza* o podwyższenie dyet poselskich odesłany do komisji administracyjnej.

Przystąpiono potem do wyboru czterech sekretarzy sejmowych. Głosowanie odbyło się sekcjami. Przy pierwszym głosowaniu otrzymali absolutną większość tylko pp. Kulezycki i Grocholski. Odbyło się przeto powtórne głosowanie na dwóch sekretarzy, poczem posiedzenie zamknięto o godzinie 2 $\frac{1}{4}$ po południu.

Przyszłe posiedzenie zapowiedziane na czwartek o godz. 11. Porządek dzienny: sprawozdanie o wyborze dwóch sekretarzy sejmowych; wniosek p. Ludwika Skrzyńskiego co do uposażenia szkoły rolniczej w Dublinach; wniosek p. Agopsowicza co do środków ku zapobieżeniu zarazie bydła; dalsze sprawozdanie o wyborach na sejm; obrady nad regulaminem.

Kraków, 4. grudnia. *Krak. Ztg.* donosi: Józef Gruber z Wiednia, czeladnik siodlarski, 35 lat liczący, powrócił dnia 26go z. m. z niewoli rosyjskiej i przez urząd powiatowy w Jaworzniu odstawiony został do władzy właściwej.

Wiedeń, 4. grudnia. (*Nowiny dworu.*) Jego Mość Cesarz i Jej Mość Cesarzowa przybyli wczoraj przed południem o godzinie 10tej na nabożeństwo w kościele burgu. Po nabożeństwie przyjmował Najjaśn. Pan węgierskiego kanclerza nadwornego *Majlatha*, hr. *Esterhazego*, a później szefa siedmiogrodzkiej kancelaryi nadwornej hr. *Hallera*. W końcu odebrał jeszcze raporta panów ministrów odjechał Jego Ces. Mość napowrót do Schönbrunn. Dziś będzie Najjaśn. Pan udzielać zwykłych audyencji prywatnych.

Jej Mość Cesarzowa zaszczyliła we czwartek bezpłatną szkołę robót dla ubogich dziewcząt w Penzingu najwyższymi odwiedzinami swemi. Najjaśn. Pani oglądała wszystkie gotowe roboty, wypytywała się dokładnie o wszystkie urządzenia zakładu, rozmawiała przez dłuższy czas jak najuprzejmiej z małemi uczennicami i obecnymi gośćmi, dozwoliła jednej z dziewcząt wygłosić krótki wiersz, i pożegnała zakład z wyrazem najwyższego zadowolenia.

Jutro odbędą się wielkie łowy dworskie. *Najjaśn. Pan*, przebywający w Wiedniu Arcyksiążęta, tudzież Arcyksiążę *Karol Ferdynand*, książę wirtemberski *Filip*, Wielki Książę *Toskański* i inni odjadą na te łowy o godzinie 7mej zrana osobnym pociągiem do Göding.

Arcyksiążę *Karol Ludwik* z małżonką i dworem przybyli dnia 2go b. m. na mieszkanie zimowe do Gracu, gdzie przyjmowali Ich we dworcu kolei Arcyksiążę *Henryk* i namiestnik baron *Mecsery*.

Arcyksiążęta *Rainer* i *Ernest* powrócili w sobotę z Seelowitz, gdzie z Arcyksiężciem *Karolem Ferdynandem* brali udział w dwukrotnych łowach w kniejach tamtejszych.

(*Wiadomości bieżące.*) U Jego Excelencyi ministra wojny *Franka* zaczęły się już tegoroczne wieczory recepcyjne.

Patryarcha *Masierevic* przedłużył swój pobyt w Wiedniu o kilka dni. — Francuzki konsul p. *St. Claire* przybył tu z Petersburga.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu sejmku krajowego *staryjskiego* z dnia 1. grudnia przyjęto projekt do adresu ułożony przez komisję wysadzoną do zbadania skutków manifestu wrzesniowego. Przeciwno adresowi było siedm głosów, mianowicie dwaj biskupi krajowi, Dr. *Raslag*, Herman, hr. *Kuenburg*, *Lichtenyer* i *Globoczniq*. Za adresem przemawiali *Kaisersfeld*, *Rechbauer*, *Waser*; przeciwko adresowi zaś Dr. *Raslag*, Herman i książę biskup z *Sekau*.

Anglia.

Londyn, 30. listopada. (*Różne wiadomości.*) Jeżeli nie zajdą ważne a nieprzewidziane wypadki, ministrowie nie zbiorą się na radę przed świętami Bożego Narodzenia, to jest nie wprzód jak pierwszych dni stycznia. Postanowienie to powzięto na onegdajszej radzie ministrów. Czy z tego należy wnosić, że ministeryum już ułożyło swój program polityczny? Mamy powody utrzymywać że program został przyjęty w zasadzie i że do niego należy także projekt bilu reformy. Wszelako, doniosłość projektu nie jest jeszcze określona i dopiero na radzie gabinetowej, która się odbędzie

w styczniu przed otwarciem nowego parlamentu, które nastąpi dnia 25. t. m. projekt reformy stanowczo ułożony zostanie.

Potwierdza się wiadomość, że lord *Wodehouse* złoży urząd wicekróla Irlandyi i zostanie ambasadorem w Wiedniu.

W okolicznościach dzisiejszych wybór to znaczący. Lord *Woodhouse* jest uczniem lorda *Clarendon* i był kilkakrotnie podsekretarzem stanu do spraw zagranicznych gdy lord *Clarendon* zajmował urząd naczelnika tego wydziału. Teraz lord *Woodhouse* opuszcza świetne stanowisko namiestnika królowej w Irlandyi, aby zostać reprezentantem przy Cesarzu austriackim.

Lord *August Loftus*, minister angielski w Monachium, zastąpi lorda *Napier* w Berlinie. To także nie jest bez znaczenia, że z tak skromnego stanowiska przenoszą go do stolicy wielkiego mocarstwa.

Mówiąc o Berlinie wypada wspomnieć, iż w tutejszych sferach ministerjalnych utrzymują, że pan *Bismark* nie ma już tyle co dawniej wpływu na radzie króla *Wilhelma*.

Morning Post donosi: Wiadomości otrzymane z Kiel są prawdziwe, gdyż rzeczywiście wkrótce mieć będziemy nowe małżeństwo w naszej rodzinie królewskiej. Księżniczka *Helena*, trzecia córka królowej, ma lat dziewiętnaście, a jej przyszły mąż zaczął rok trzydziesty trzeci. Jest on bratem księcia *Augustenburga*, którego pretensje do tronu szluzewicko-halsztyńskiego dały powód do tylu zawikłań w ostatnich czasach. Książę ten ma syna urodzonego w r. 1863, tak iż jego brat nie jest domyślnym spadkobiercą jego praw dopóki żyje młody dziedzic. Książę *Chrystyan*, narzeczony księżniczki *Heleny* angielskiej, jest jak jego brat *Fryderyk* majorem w służbie pruskiej. Nie mając osobistego majątku, osiadł w Anglii przy rodzinie swojej żony i ten wzgląd zapewne nie mało wpłynął na wybór królowej *Wiktoryi*, która niechętnie rozstaje się ze swojemi córkami.

Te familijne związki rodziny królewsko-angielskiej z domem *Augustenburgskim* nie przyczynią się jednak do powodzenia kandydatury księcia *Augustenburga*, jeśli *Austria* sprawę jego opuści.

(*Dzienniki angielskie o reformie parlamentu.*) *Dzienniki* londyńskie zajmują się głównie sprawą reformy parlamentu i *Jamaiką*. *Morning Post* znajduje iż dał deputacyi z *Bradfordu* odpowiedź zaspokojającą, ponieważ mówił tylko o zwłoce w sprawie reformy. Sprawa więc cała zostaje in statu quo. Zdaje się iż parlament zgodzi się na każda propozycję, mającą na celu gruntowne zbadanie sprawy. Nie będzie też sprzeczki względem formy, w jakiej zbadanie to nastąpić ma. Zdaje się iż najlepiej byłoby wysadzić komisję królewską, któraby w przedmiocie tym złożyła obszerną relację. Zbadanie sprawy wymaga zaiste wiele czasu, ale o to nie idzie. Kraj się nie zniecierpliwiał i idzie tu o rzecz ważną, którą lekkomyślnie traktować nie można.

Star inaczej pojmuje odpowiedź lorda *Russela*. *Dziennik* ten sądzi, iż rząd nie zmienił zamiary swe względem reformy, dodać zaś możemy że środek, jaki rząd proponować będzie, znajdzie szczerze poparcie wszystkich przyjaciół reformy.

Times i *Morning Post* donoszą iż upoważnione są do zapewnienia, iż królowa parlament osobiście otworzy, jeżeli stan zdrowia jej na to pozwoli.

Francya.

Paryż, 1. grudnia. (*Przybycie do Paryża generała Shoffield w osobnej misyi. — Konwencya telegraficzna. — Różne wiadomości.*) Przybył do Paryża amerykański generał *Shoffield* w osobnej misyi od prezydenta Stanów zjednoczonych. Zdaje się iż misya ta dotyczy spraw chilijskiej i meksykańskiej. Sądzą w ogóle że przybycie do Francyi specjalnego wysłannika amerykańskiego nie jest bez pewnego znaczenia. Być może iż prezydent *Johnson* przed zebraniem się kongresu Stanów zjednoczonych pragnie załatwić sprawę okupacyi Meksyku z Cesarzem *Napoleonem*.

Monitor ogłosił konwencyę telegraficzną międzynarodową, zawartą między Francyą, Austryą, W. Księstwem *Badeńskim*, Bawaryą, Belgią, Danią, Hiszpanią, Grecyą, Hamburgiem, Włochami, Holandya, Portugalią, Rosyą, Prusami, Saxonią, Szwecyą i Norwegią, Szwajcaryą, Turcyą i Wirtembergiem.

Dzienniki ogłosiły odpowiedź jaką dał pan *Drouin de Lhuys* prezesowi izby handlowej paryskiej, która udała się do rządu z przedstawieniem szkód jakie blokada portów chilijskich zrządza handlowi francuzkiemu w ogóle, a mianowicie handlowi i przemysłowi paryżkiemu, który wyrobów paryżkich za znaczne sumy corocznie do Chili eksportuje. Odpowiedź ministra opiewa jak następuje:

„Panie! Odebrałem pismo którym mię pod dniem 24. listopada zaszczyliłeś w sprawie chilijskiej. Słusznie przypuściłeś iż rząd cesarski w każdym stanie rzeczy zajmować się będzie interesami o których w piśmie swem mówić raczysz. Rząd cesarski dowiedział się z szczerem ubolewaniem o zerwaniu stosunków dyplomatycznych między Hiszpanią a Chili, i o wybuchu kroków nieprzyjacielskich. Nie mógł niestety zapobiedz zawikłaniom, ale starał się wszelkiemi środkami o złagodzenie złych skutków, jakie ztąd dla handlu zewnętrznego wynikać musza. Rząd więc cesarski uczynił kroki ażeby obu stronom wojnę toczącym przypomnieć uszanowanie praw mocarstw neutralnych, i ściśle przestrzegać będzie ażeby żadne naruszenie praw międzynarodowych nie powiększyło strat, na jakie interesa handlu narażone są.

Monitor donosi, iż *Porta otomańska* wyznaczyła Księciu serbskiemu termin trzechletni do zapłacenia 9 milionów piastrow, które się należą rodzinom tureckim z *Belgradu* wydalonym.

Włochy.

Rzym, 29. grudnia. (Rozbójnicy w państwie papieżkim.) Rozbójnicy zageśli się teraz w państwie papieżkim w sposób zagrażający. Pod San Lorenzo pojawiła się wczoraj kupa zabierająca się do ataku na wojsko papieżkie. Ściągnięto na przedce kolumny ruchome, co rozbójników zmusiło do odwrotu. Bandy Andreostego i Fusco opuściły zupełnie terytorium papieżkie. W okolicach Viterbo niebezpieczeństwo wzmagają się coraz bardziej. Rozbójnicy schwytali niejakiego Antoniego Valentini, mieszczanina z Viterbo i zadają za niego 6000 sztuków okupu.

Dla zachęcenia poddanych papieżkich do służby wojskowej rozporządzenie ministra wojny przyznaje każdemu rekrutowi zaciągającemu się do wojska papieżkiego 10 sztuków na rękę, prócz 10 sztuków które rodzicom jego wypłacone być mają. Po czteroletniej zaś służbie żołnierz jeszcze raz 10 sztuków tytułem wynagrodzenia dostać ma.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 3. grudnia. (Żony rekrutów.) Dzien. Warsz. donosi: Na skutek przedstawienia dyrektora głównego przysiadającego w komisji rządowej spraw wewnętrznych i duchownych, Namiestnik Królestwa pod d. 27. października (3. listopada) r. b. wydał decyzję: 1) ażeby zonom rekrutów, któreby pragnęły udać się o własnym koszcie zaraz za mężami swymi, nie wzbraniano tego, z zastrzeżeniem wszakże, że mają iść nie z partją rekrutów, a osobno, tudzież że nie otrzymują żadnego wsparcia na zagospodarowanie się, ani strawnego, ani też kosztów na opłacenie furmanki lub kolei żelaznej. — tylko będą mieć udzieloną sobie kartę, jako są zonom rekrutów, udającymi się na własnym koszcie do mężów swoich, bez żadnego wsparcia z funduszy skarbowych Królestwa; 2) ażeby żony rekrutów, pragnące udać się do mężów swoich na koszcie skarbowym, były wyprawiane nie pierwiej, jak po odebraniu od właściwej władzy wojskowej wezwania o tem; 3) ażeby zonom rekrutów, wyprawianym kosztem skarbu, udzielane były, podług istniejącego dotąd porządku, to jest, przez zawiadawcę zbornego punktu w Warszawie, albo przez właściwego komendanta miasta gubernialnego, obok sznurowej książki i marszrutę, potrzebne fundusze: a) na najem na zwyczajnej drodze na etapach, furmanek do granicy Królestwa albo do najbliższej stacji kolei żelaznej, jeżeli kolej znajduje się na drodze etapowej, licząc po 2 kop. za wiorstę od jednokonnej podwozy dla jednej, dwóch lub trzech żon, albo dla tyluż dzieci, tudzież na podróż koleją żelazną do granicy Królestwa, podług ceny oznaczonej taryfą dla ostatniej klasy; b) na żywność, podług cen, corocznie zatwierdzanych przez radę administracyjną na ulepszoną strawę dla przechodnich komend wojskowych, zonom i dzieciom obojey płci starszym nad lat 7, w całkowitej, a dzieciom niżej 7 lat mającym, w połowicznej ilości, rachując na cały przeciąg czasu znajdowania się podług marszrutę w drodze z miejsca wyprawienia aż do miejsca przeznaczenia, t. j. do miejsca pobytu męża, do którego żona udaje się; c) na pierwsze zagospodarowanie się zonom po rub. sr. 15 dla każde dziecko po rub. sr. 3 kop. 75; 4) ażeby władzom wojskowym polecane było, po przybyciu na miejsce żon rekrutów i po wypłaceniu im należności, wydane tymże od władzy cywilnej Królestwa książki sznurowe, oraz karty drożne w razie odbywania podróży drogą zwyczajną, kwity dyrekcyi kolei żelaznych z opłaconej za przejazd do granicy Królestwa należności i mogące pozostać wreszcie pieniądze zwracane były tej władzy, która je wydała.

Rosya.

(Niektóre wiadomości ze sprawozdania ministra spraw wewnętrznych za lata 1861, 1862 i 1863), *Stew. Poczt.* pisze: Dnia 11. maja 1863 r. najwyżej postanowione zostały zasady sądenia rokoszan, z podzieleniem tychże podług ich winy na 5 kategorii, i ustąpieniem kar, od kary śmierci do zesłania w drodze administracyjnej. Przy obszernej przestrzeni kraju zajętego rokoszem, liczba aresztowanych osób szybko wzrosła, tak, że komisye sądowo-wojskowe mogły na miejscu sądzić tylko głównych przestępców pierwszych dwóch kategorii, a reszta odsyłani byli w głąb cesarstwa. W m. Włodzimierzu ustanowiona została komisya sądowo-wojskowa dla sądenia tych z wysłanych z Królestwa Polskiego i zachodniego kraju osób, które z powodu ważniejszych swych przestępstw ulegały pozbawieniu praw stanu. W celu dokładnego segregowania osób odsyłanych do cesarstwa, najwyższym rozkazem z d. 1. sierpnia 1863 r. polecono było odstawić ich naprzód do Pskowa, Moskwy i Charkowa, gdzie wynajęto i przygotowano dla pomieszczenia aresztowanych domy prywatne lub skarbowe, w Pskowie na 2000 osób, w Moskwie na 4000, a w Charkowie na 300. Z tych miejsc ministerstwo przeznacza aresztowanych, podług stopnia udziału ich w rokoszu i podług kategorii do jakiej zaliczeni zostali przez miejscową władzę: 1) na osadzenie na gruntach skarbowych; 2) na mieszkanie pod dozorem policji; 3) do rot aresztanckich; 4) do robót publicznych; i 5) na odsłanie do m. Włodzimierza pod sąd. Osoby pierwszej kategorii z początku odsyłane były, podług wskazania ministra dóbr rządowych, do gubernii: astrahańskiej, orenburskiej i samarskiej; lecz z powodu braku tam wolnych gruntów dla osadzenia całej masy deportowanych, na skutek najwyżej zatwierdzonego 5. marca 1864

roku postanowienia komitetu zachodniego, przeznaczone zostały gubernie: tomska, tobolska, jeniejska, obwody jakucki i turuchański, tudzież gubernie: archangielska, wołogodzka i ołoniecka. Dla wybrania w tych miejscowościach dogodnych gruntów i do pomocy w osiedlaniu, delegowani zostali z ministerstwa spraw wewnętrznych 9 urzędników, a najwyżej zatwierdzonem postanowieniem komisji złożonej z członków właściwych władz, określone zostały stanowiące zasady sposobu osiedlania tak osób familijnych, jako też niefamilijnych, oraz opiekowania się nieletnimi, starcami i choremi. Pod względem odsyłania osób ulegających oddaniu do rot aresztanckich, zasły bardzo ważne trudności z powodu braku miejsca w tych rotach, urządzonych tylko na 6200 ludzi i obsadzonych przestępcami rosyjskiego pochodzenia. Dla usunięcia tej przeszkody, minister spraw wewnętrznych wyjednat za pośrednictwem komitetu ministrów najwyższą decyzję na przeniesienie z rot aresztanckich pewnej liczby Rosyan do Syberyi, a niektórych do budowy dróg w noworosyjskim kraju. Następnie, rotę aresztancką, obsadzoną prawie w połowie przez rokoszanów polskich, przeszły z pod głównej dyrekcyi komunikacyi pod zarząd ministerstwa spraw wewnętrznych, przyczem wydane były oddzielne przepisy względem utrzymywania w tychże rokoszan polskich, a nadzór poruczono zostającemu przy ministrze wojny generał-lejtnantowi Sinielnikowowi. Ludzi należących do 4ej kategorii niepodobna było użyć podług przeznaczenia, z powodu odmówienia przez wszystkie władze przyjęcia ich do robót; a zatem dla przydzielenia ich do jakiegokolwiek pracy i ustanowienia należnego nad nimi nadzoru, zasły potrzeba zatrzymania ich przy rotach aresztanckich pod szczególnymi lżejszymi warunkami. Co się tyczy osób oddawanych *czasowo pod dozór policyjny*, obok uznanej niedokładności takowego nadzoru, minister spraw wewnętrznych uczynił w marcu 1863 r. do komitetu ministrów wniosek, że rozsyłanie po całym cesarstwie ludzi, lubo niemających stosunków, ale wyznających prawie jednakową wiarę polityczną, równałoby się propagandzie, jakby szerzonej ze strony rządu w miejscowościach, które dotąd były obcemi dla niej, i że nieogłędne nadsyłanie osób polskiego pochodzenia do tych miejscowości, gdzie odsyłani bywają Rosyanie, ułatwia sposobność do zawierania między nimi stosunków, jakichby bez tego nie było. Na skutek tego wniosku zapadło w kwietniu 1863 r. postanowienie komitetu ministrów, w którym wskazane zostały dla osób z zachodniego kraju, znanych ze szkodliwych dążeń politycznych, miejsca w 14 guberniach, a dla pochodzących z innych gubernii w 4ch, przyczem wydano szczególne przepisy względem nadzoru nad temi osobami, delegowano wojskowych niższych stopni w pomoc policyi tych miast, które przeznaczone zostały dla pobytu deportowanych, i przepisane zostały oddzielne instrukcyje policyi i naczelnikom gubernii. Nadto, ministerstwo zwróciwszy szczególną uwagę władz gubernialnych na potrzebę zabezpieczenia od nieczeki obwinionych o przestępstwa polityczne i od szerzenia szkodliwych pojęć, dodatkowo do wspomnianego polecenia najwyższego, zakomunikowało gubernatorom szczególne w tej mierze wskazania. W myśl najwyżej zatwierdzonego postanowienia komitetu zachodniego, z d. 5. marca 1864, zawiadomiono głównych naczelników Królestwa Polskiego i zachodnich gubernii, że obok trudności zachodzących w rozciągnięciu nadzoru policyjnego nad osobami, *czasowo wywiezionymi z Królestwa Polskiego i kraju zachodniego*, środek ten będzie zastosowany o ile można w rzadkich wypadkach, w razie koniecznej potrzeby.

Ameryka.

Z Jamaiki ciągle jeszcze dochodzą opisy okrucieństw, popełnionych na Murzynach z powodu buntu. Liczbę ukaranych śmiercią na tysiące możnaby liczyć. Dnia 31. października stracono w dystrykcie Morant-Bay 1050 buntowników. *Jamaica Standard* podaje z tego miejsca korespondencyę właściwym napisaną stylem: „Nie będzie to może czytelnikom całkiem obojętne dowiedzieć się, że przeszło 1050 buntowników w parafii St. Thomas in the East powieszono lub rozstrzelano i jest prawdopodobnem, że przed zwinięciem rozmaitych sądów wojennych przeszło 2000 poniosą śmierć za usiłowanie wytopienia rasy białej i mieszanej. Więcej jeszcze tych nieszczęśliwych w innych miejscach zginęło rozmaitych śmiercią. Wielu buntowników z zonomi i dziećmi kryje się po lasach. Kreole wyszukują ich i mordują zjadle. Osady nad rzeką Nutts popalili i zniszczyli do szczytu. Raport urzędowy porucznika Aldcock do generała Nelson datowany dnia 25. października z Morant Bay opiewa: Dnia 23go udałem się z 30 ludźmi do Dückenfield i zrewidowałem kilka wsi. Spaliłem 7 domów, ale nigdzie nie znalazłem buntowników. Uważam ten dystrykt jako uspokojony. Gdym wracał wieczorem do Golden Grove, Kreole przysłali 67 jeńców. Z wieloma zrobiłem krótki proces, ale skoro się zmierzchno byłem już zmęczony. Dnia 24go zrana udałem się do Morant Bay, rozkazawszy 4 buntowników ukarać cieleśnie a 6 powiesić. Az do Leith Hall nikogo nie spotkałem na drodze; tam zastałem kilku jeńców, których kazałem ukarać cieleśnie i udałem się do Johnstown i Beckford; w Johnstown spaliłem 4 domy, w Beckford 7 i świątynię. Przybyliśmy tak nagle, że buntownicy nie mieli czasu uciekać. Trzystu schroniło się do wąwozu, ale w gęstwinie nie mogliśmy ich trafić.“

Sądy wojenne postępują z niemniejszym okrucieństwem. Co pięć minut widać eskorty prowadzące murzynów na szubienicę. Słychać, że z buntowników pod sąd oddanych tylko 3 uwolniono od kary śmierci.

Z mogił, w których pogrzebiono powieszonych, wydobywają się niezdrowe wyziewy i rozchodzą się po całym mieście.

Kronika.

(Pożary.) W Iwanówce w powiecie Skalańskim dn. 23. z. m. spalił się budynek dworski przeznaczony na mieszkanie dla służby. Szkoda wynosi 60 złr. Pięcioletni chłopiec poniósł śmierć w płomieniach. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

W Beniowie w powiecie Borynia w nocy z 26. na 27. z. m. spaliło się 7 domów włościańskich z budynkami gospodarskimi i zapasami zboża. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

W Obroszynie w powiecie Grodeckim dn. 29. z. m. spaliły się trzy stodoły włościańskie, 5 stajni, spichlerz i dom mieszkalny z zapasami zboża. Szkoda wynosi około 900 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

(Nieszczęsne wypadki.) W Wołicy w powiecie Grzymałowskim dn. 19. z. m. dziecko czteroletnie bawiąc się siarnikami zapaliło na sobie odzienie i poparzyło się tak mocno, że w skutek tego umarło nazajutrz.

Włościanin Iwan Taras z Ropnego w powiecie Rożniatowskim, ścinając drzewo dn. 30. z. m. w lasach popieleckich w powiecie Drohobyczkim, przygnieciony drzewem upadającym, poniósł śmierć.

(Mapa stepu Kirgizów, obwodów orenburskich i syberyjskich kirgizów, semipalatyńskiego i turkiestańskiego, sporządzona przez pułkownika Poltorackiego i podpułkownika sztabu jeneralnego Ilina), obejmująca całą przestrzeń środkowej Azji, od morza Kaspijskiego do Chin, a od granic Afganistanu i Persyi do Syberyi. Tym sposobem mapa ta obejmuje oprócz właściwego stepu kirgizów, wszystkie chaństwa środkowej Azji (Chiwę, Bucharę i Kokan), posiadłości niepodległych Turkomanów, Małą Bucharę (Kaszgar czyli Turkiestan chiński) i część kraju Ilijskiego, tudzież część orenburskiej i tobołskiej gubernii i całą prawie gubernię tomską. Za materiały do tej mapy służyły: szczegółowe plany stepów Kirgizów, znajdujące się w zarządach syberyjskim i orenburskim, ostatnie pomiary, mapy Zacharowa i Szlagenwejta, prace Chanykowa i mapa z podróży Wambery. W obecnej chwili, kiedy środkowa Azja zajmuje powszechną uwagę, można się spodziewać, że nowo wydana mapa, pomimo niedokładności, jakie w niej być mogą, w braku lepszych przewodników, może zaspokoić ciekawość publiczną. Bardzo przystępna cena tej mapy (80 kop. na miejscu, a 1 rub. z przesyłką) daje możliwość każdemu, przy czytaniu gazet lub pism traktujących o Azji środkowej, rozpoznawania dróg i krajów których położenie było dotąd nieznanne dla większej części publiczności.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. były następujące na targach w miastach:

	Miejsca targu:											
	Zhorów		Czortków		Olesko		Białokamień		Sasów		Sokolówka	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austriacką											
Mec pszenicy	3	30	3	32	3	50	3	60	4	.	4	50
" żyta	2	70	2	85	2	50	2	50	2	60	3	.
" jęczmienia	1	80	2	20	2	.	1	80	1	75	2	50
" owsa	1	10	1	30	1	20	1	.	1	5	1	20
" hreczki	3	.	2	55	2	50	3	.	2	60	4	.
" kukurudzy	.	.	3	15	3	50	.	.	2	35	3	.
" ziemniaków	1	.	1	5	.	75	1	.	1	.	.	90
Cetnar siana	1	40	1	15	1	.	1	.	1	.	1	40
" wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
" nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	.	7	50	4	50	4	20	3	75	3	10
" miękkiego	6	.	6	50	3	.	3	.	2	75	2	.
Funt mięsa wołowego	.	8	.	8	.	8	.	6	.	8	.	10
Mas okowity	.	40	.	40	.	.	.	.	.	49	.	.

(Koncesya na kolej żelazna.) Dziennik Bukowina donosi, że ministerjum handlu udzieliło właścicielowi dóbr, Michałowi Popowiczowi, pozwolenie rozpoczęcia prac przygotowawczych pod budowę kolei żelaznej z Czerniowiec do Dniestru pod Zaleszczykami. Linia ta będzie przedłużeniem projektowanej przez tegoż kolei łączącej, która pod Paltinosa wychodzić ma z linii głównej prowadzącej z Węgier od kolei cisańskiej przez Szigeth do granicy mołdawskiej.

Ostatnia poczta.

Peszt, 4. grudnia. Jak donosi Lloyd, będzie tawernik Sennyey prezydentem izby wyższej. W St. André przyszło przy wyborach do krwawego starcia, przyczem dwoje ludzi zabito a 14 raniiono.

Peszt, 4. grudnia. Politikai Hetilap kończy artykuł wstępny dzisiejszego numeru swego temi słowy: „Jeżeli wszystkie kraje i prowincje uporządkują jak najlepiej własne sprawy, nie rozszerzą swego zakresu prawa kosztem sąsiada, i w organizacji swojej będą dążyć do jak największej doskonałości, natenczas przyjdzie pojednanie z łatwością do skutku.

Berlin, 4. grudnia. Nordd. Allg. Ztg. zaprzecza wiadomości podanej w Memor. diplomatique, jakoby hrabia Bismark polecił prezydentowi pruskiego banku, zagrozić podwyższeniem dyskonta, jeźliby znakomici bankierzy pruscy brali udział w pożyczce austriackiej. Prezydent ministrów nie ma żadnego wpływu na pieniężne operacje banku. — Ze strony świadomej rzeczy oświadczone, że podany w londyńskim Globe plan względem przeprowadzenia aneksyi Księstw, który hrabia Bismark miał przedłożyć Królowi w memorjale, jest zmyślny.

Madryt, 4. grudnia. Skutkiem wystąpienia głównych mocarstw w sprawie chilijskiej polecono admirałowi Pareji w nowych instrukcyach, ażeby uwzględniał ile możności neutralnych.

Sztokholm, 4. grudnia. Stany mieszczkański i włościański przyjęły ustawę względem reformy przez aklamacyę; panowie debatują od rana, a duchowieństwo rozpoczyna właśnie debatę. Umysły są nieco wzburzone.

Bukareszt, 3. grudnia. Rząd zakazał w kilku dystryktach Moldawii wywóz zboża dla zagrażającego głodu, i przyzwolił milion piastrow na wsparcie cierpiących niedostatek. — Ministrowi wojny został znowu przyzwolony kredyt nadzwyczajny na milion piastrow.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. grudnia.

Hotel George: PP. Hr. Goluchowski Artur, z Łosiacza, — Hr. Zamojski Szcz., z Wysocka. — Arczyński Hip., z Gródka. — Lastowiecki Antoni, z Lipnik. — Szymanowski Maur., z Słociny.

Hotel europejski: Hr. Soltyk Marcełi, z Warszawy. — Br. Gostkowski Antoni, z Czyżowic.

Hotel Langa: Hoppen Mr., z Kozłowa.

Hotel angielski: Janowski Zyg., z Firliejówki.

Pod białego konia: Papara Jut., z Dolnicza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5. grudnia.

PP. Kalitowski Ant., c. k. przeł. obw., do Żółkwi. — Ranch Otto, ces. ros. pułkownik, do Odessy. — Hr. Lanckoroński Teod., do Tartakowa. — Czajkowski Adolf, do Bóbrki. — Czekoński Leon, do Czortkowa. — Dylewski Mar., do Rulowa. — Jakubowicz Ant., do Koczurmina. — Polański Teod., do Rudnik. — Skólski Miecz., do Worwolic.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. polskie.) „Paziowie Królowej Marysienki“, operetka komiczna w 2 aktach. Przed śniadaniem, obrazek w 1 akcie.

Jutro (przedstaw. niem.) „Der Veilchenstrauß“, komedia w 1 akcie; „Des Friseurs letztes Stündlein“, scena w 1 akcie; „List und Pfligma“, wodwil w 1 akcie. Pan Edward Paulmann z Krakowa jako gość. Przytem pierwszy koncert pana Augusta Steglicha i jego syna Pawła z Wrocławia na piętnastu rozmaitych harmonikach.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. grudnia 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.55	+ 2.6	90.9	południowy	sl. mgła
2. god. po poł.	325.43	+ 4.8	88.9	"	pochmurno
10. god. wiecz.	325.90	+ 3.5	90.1	"	"

Kurs Lwowski.

Dnia 5. grudnia

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	5	03	5	09
Dukat cesarski	5	06	5	11
Półimperyal zł. rosyjski	8	69	8	83
Rubel srebrny rosyjski	1	64	1	66
" papierowy rosyjski	1	39	1	40
Talar pruski	1	57	1	59
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	67	33	67	98
" " " m. k. za 100 zł.	70	57	71	24
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	68	18	68	75
5% Pożyczka narodowa	65	88	66	58
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	188	33	190	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5. grudnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	63	40
5% pożyczka narodowa	66	30
Losy z 1860 roku	85	—
Akcyje banku wiedeńskiego	769	—
" " kredytowego	161	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	105	40
Srebro	106	75
Dukat pojedynczy	5	11